

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124247639
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2025:6124247639.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho, sudkyne JUDr. Gabriely Janákovvej a sudkyne Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu Náhradné vozidlo, s.r.o. so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO 50 496 166, zastúpeného spoločnosťou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o. so sídlom Tolstého 1201/20, 010 01 Žilina, IČO 36 864 455, proti žalovanému ČSOB Poistovňa, a.s., so sídlom Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO 31 325 416, o zaplatenie 412,50 eur s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. 83C/42/2024-83 zo dňa 16. septembra 2024, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel žalobe a žalovaného ako poisťovateľa zaviazal zaplatiť žalobcovi ako právnenému nástupcovi poškodeného náhradu škody, ktorá mala spočívať v nákladoch vzniknutých poškodenému na požičanie náhradného motorového vozidla počas opravy vozidla poškodeného. Predmetom sporu bola náhrada za tri dni požičania náhradného vozidla, ktorá pripadala na čas od ukončenia opravy (18.12.2023) do vrátenia požičaného vozidlo poškodeným (21.12.2023). Žalobca argumentoval, že poškodený má nárok na náhradu za celý čas požičania náhradného vozidla, žalovaný nesúhlasil, pretože od ukončenia opravy mal poškodený k dispozícii svoje vozidlo a používanie náhradného nie je preto dôvodné.

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 427 Občianskeho zákonníka (OZ), § 4 ods. 2 písm. b) a § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z., podľa ktorého sa z PZP uhrádza aj nárok na náhradu škody vzniknutej poškodením veci a konštatoval, že poisťovňa má povinnosť plniť aj za sporné tri dni požičania vozidla po ukončení opravy vozidla poškodeného. Vychádzal zo skutkového zistenia, že autoservis bol ochotný poškodenému odovzdať vozidlo iba v prípade uhradenia faktúry za opravu a v nadväznosti na to prijal záver, že poškodený nebol vylúčený z užívania svojho vozidla iba 5 dní (počas ktorých sa vykonávali na vozidle práce), ale bol vylúčený z užívania svojho vozidla až do času, kým nedošlo k úhrade faktúry za opravu.

3. Súd prvej inštancie zvažoval, že poškodený mohol faktúru za opravu vozidla zaplatiť aj sám a vozidlo tak vyzdvihnúť už v deň ukončenia opravy (18.12.2023). Podľa súdu prvej inštancie je účelom zákona o PZP zabezpečenie prostriedkov na zaplatenie škôd spôsobených iným na zdraví alebo na majetku. Je teda namieste, aby škodu na majetku uhradza priamo poisťovňa bez toho, aby sa vyžadovala aktivita poškodeného - najmä aktivita spočívajúca v použití vlastných prostriedkov poškodeného na úhradu ceny

za opravu motorového vozidla. Nakoniec - vzhľadom na to, že prevádzkou motorových vozidiel vznikajú často relatívne vysoké škody (v súdnej veci išlo konkrétne o 5 559,46 eur - vid' č. I. 30), pre väčšinu populácie by bolo zložité zaplatiť cenu za opravu vozidla a následne čakať, kým poisťovňa tieto výdavky poškodenému refunduje. Navyiac, poškodený je v dôsledku ním nezavinenej škodovej udalosti beztak zaťažovaný rôznymi bremenami, keď musí komunikovať s poisťovňou (čím poškodený spotrebúva svoj voľný čas), vozidlo pristaviť na ohliadku technikovi (čím poškodený zasa spotrebúva svoj čas a aj peniaze na PHM), vozidlo odvieť do a zo servisu (opäť spotreba času a PHM). V danej situácii je podľa súdu prvej inštancie nanajvýš nevhodné žiadať od poškodeného, aby ešte aj zo svojho zaplatil faktúru za opravu a následne aby vybavoval v poisťovni škodcu jej preplatenie.

4. Súd prvej inštancie vzhľadom na uvedené považoval za účelne vynaložené náklady za prenájom náhradného vozidla až do dňa 21.12.2023, pretože poisťovňa poskytla servisu krycí list až dňa 20.12.2023, čo umožnilo poškodenému, aby si vozidlo prevzal z autoservisu až dňa 21.12.2023. K otázke príčinnej súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že je daná a spočíva v tom, že pre protiprávne konanie škodcu nemohol poškodený užívať svoje vlastné vozidlo. Považujúc predpoklady zodpovednosti za škodu za naplnené súd prvej inštancie žalobe vyhovel a v konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu podľa § 255 CSP.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný, ktorý žiadal napadnuté rozhodnutie zmeniť a žalobu zamietnuť. Požičanie vozidla aj na čas po ukončení opravy nebolo podľa neho dôvodné, pretože poškodený mal možnosť užívať svoje vozidlo aj skôr, ako po doručení krycieho listu. Žalovaný poukázal na obsah faktúry za opravu poškodeného vozidla, z ktorej vyplýva, že dňa 18.12.2023 bola služba poskytnutá, teda vozidlo opravené. Náklady za používanie náhradného vozidla po uvedenom dátume tak nie sú podľa žalovaného v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Neskoršie prevzatie vozidla po oprave nemôže bez dôležitého a preukázaného dôvodu byť na vrub žalovaného. Ďalej žalovaný namietal, že po oprave vozidla nebol autoservis oprávnený vozidlo zdržiavať. V dôsledku splatnosti faktúry až dňa 01.01.2024 neboli splnené ani podmienky pre realizáciu prípadného zádržného práva (rozhodnutie KS v Žiline sp. zn. 7Co/187/2022).

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu považoval odvolacie námietky žalovaného za nedôvodné a napadnuté rozhodnutie žiadal potvrdiť. Potreba náhradného vozidla bola daná tým, že poškodený v rozhodnom období musel riešiť dôsledky dopravnej nehody, ktorú spôsobil niekto iný a požičanie vozidla bolo preto v príčinnej súvislosti s nehodou. Nejednalo sa o dobrovoľné rozhodnutie a slobodnú vôľu poškodeného, že si požičal náhradné vozidlo, ale výlučne o dôsledok dopravnej nehody. Podľa žalobcu sa opravené vozidlo dostalo do dispozície poškodeného až vydaním opraveného vozidla zo servisu, a v súlade s rozhodnutím Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, je preto žalobou uplatnený nárok podľa žalobcu dôvodný. Podľa žalobcu nemožno deň ukončenia opravy považovať za deň, v ktorý by mal poškodený ukončiť nájom vozidla, ak nemá objektívnu možnosť opravené vozidlo týmto dňom užívať. Táto možnosť nastáva až vydaním vozidla zo servisu, čo nastáva až vtedy, keď má servis aspoň deklarované krytie nákladov na vykonanú opravu zo strany poisťovne prostredníctvom krycieho listu. Podľa žalobcu tak obdobie do vydania krycieho listu spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou a zotrvanie opravovaného vozidla poškodeného v autoservise tak po celú dobu trvania nájmu náhradného vozidla bolo dôvodné. Poškodený nemal možnosť opravované vozidlo reálne užívať, čo nevyhnutne a účelne viedlo podľa žalobcu k nájmu náhradného vozidla.

7. Žalobca považoval za nesporné tvrdenie, že poškodený nemohol dobu trvania opravy poškodeného vozidla žiadnym spôsobom ovplyvniť. Uviedol, že poškodený je od momentu odovzdania svojho poškodeného motorového vozidla autoservisu zbavený akejkolvek možnosti s ním disponovať, pokiaľ mu ho autoservis nevydá. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je podľa žalobcu priamym a bezprostredným následkom konania poisťovne žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovanej), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. Tento postup autoservisu pri vykonávaní opravy motorového vozidla a jeho vrácaní poškodenému nemožno podľa žalobcu nijako pričítať poškodenému, ktorý bol objektívne po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise vylúčený z užívania svojho motorového vozidla, a to v dôsledku primárnej príčiny, ktorou je vznik škody na jeho

motorovom vozidle porušením povinností poistenca poisťovne. Náhrada nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla, resp. vystavenie krycieho listu, je podľa žalobcu povinnosťou poisťovne. Čakanie na krycí list tak podľa žalobcu spadá do sledu udalostí spojených so škodovou udalosťou, ktoré vymedzujú obdobie nároku poškodeného na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla po dobu vykonávania opravy jeho motorového vozidla.

8. Podľa žalobcu je významné, že účelom povinného zmluvného poistenia je krytie škôd vzniknutých pri prevádzke motorových vozidiel, aby tieto neplatili škodcovia a už vôbec nie poškodení, a to vzhľadom na pravidelné platenie poisťného v prospech poisťovne. Poškodený má nárok na náhradu škody, ktorá vznikla prenájmom náhradného vozidla po dobu nepoužiteľnosti vozidla poškodeného počas vykonávania jeho opravy. Poškodený nemôže opravované vozidlo používať až do času, kým mu nie je vydané autoservisom, pričom k vydaniu opraveného vozidla dochádza najskôr doručením krycieho listu zo strany poisťovne. Dĺžku zotrvania opravovaného vozidla v autoservise tak ovplyvňuje práve poisťovňa, ktorá je súčasne subjektom zodpovedným za náhradu nákladov spojených s opravou poškodeného vozidla. Podľa žalobcu neexistuje jediný relevantný dôvod, pre ktorý by mal poškodený hradiť náklady za opravu jeho vozidla, na ktorom mu škodu spôsobil poistenec žalovanej, keď medzi žalovanou a autoservisom existuje zmluvný vzťah, z ktorého plynie povinnosť poisťovne na vystavenie krycieho listu, doručením ktorého autoservisu vzniká povinnosť vydať opravené vozidlo poškodenému (synalagmatický vzťah).

9. Ďalej žalobca vyjadril názor, že na ňom nemôže spočívať dôkazné bremeno ohľadom skutočností, ktoré nastali mimo jeho vplyvu (okolnosti trvania opravy, doručovania krycieho listu, nevydania motorového vozidla ku dňu vykonania jeho opravy). Vyjadril presvedčenie, že by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi, ak by bol poškodený žiadaný o úhradu nákladov spojených s opravou jeho motorového vozidla.

10. Žalobca tiež poukázal na to, že autorizovaný servis neinformuje poškodeného o tom, že bola vystavená faktúra za opravu jeho motorového vozidla, túto zasiela rovno poisťovni a opravené motorové vozidlo vydáva poškodenému doručením krycieho listu od poisťovne, kedy sa reálne dostáva opravené motorové vozidlo do dispozičnej sféry poškodeného a odpadá potreba a účel užívania náhradného motorového vozidla. Žalobca uviedol, že čas splnenia dluhu na zaplatenie ceny opravy totiž v prípadoch odovzdania vozidla do autoservisu bežne nie je vôbec dohodnutý. V predmetnom spore, v prejednávanej veci a ani v obdobných sporoch nebolo preukázané, že lehota splatnosti faktúry je výsledkom dohody autoservisu a poškodeného alebo autoservisu a žalovaného. Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Podľa ust. § 340 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak čas plnenia nie je v zmluve určený, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie záväzku ihneď po uzavretí zmluvy a dlžník je povinný záväzok splniť bez zbytočného odkladu po tom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Pohľadávka autoservisu tak bola podľa žalobcu splatná v nasledujúci deň po dni, kedy bola poisťovňa vyzvaná (doručením faktúry) na zaplatenie dluhu v konkrétnej výške. Žalobca je preto toho názoru, že ak by nemalo ísť o plnenia vzájomných záväzkov v rámci synalagmatického vzťahu (odovzdanie opraveného vozidla oproti zaplateniu nákladov na jeho opravu), potom jednoznačne zo strany autoservisu nedošlo k protiprávnemu konaniu, resp. neoprávnenému uplatneniu zádržného práva, keď za daných okolností bol autoservis oprávnený vozidlo zadržať prvým dňom nasledujúcim po dni vykonania opravy.

11. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu dal tiež do pozornosti nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2023, v ktorom sa mal ústavný súd prikloniť k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie, a ďalej rozhodnutia iných krajských súdov, okrem iného aj Krajského súdu Žilina zo dňa 26.03.2024 sp. zn. 9Co/107/2023. V ňom odvolací súd uviedol, že: „nesúhlasí s obranou žalovaného o neoprávnenom zadržovaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatennej pohľadávke (§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t. j. odovzdanie vozidla autoservisom

pred úhradou (resp. prísľubom úhrady). Podľa odvolacieho súdu nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu“.

12. Za nedôvodnú považoval žalobca aj námietku porušenia všeobecnej prevenčnej povinnosti podľa § 415 Občianskeho zákonníka a podľa žalobcu predstavuje len ďalšie neopodstatnené úvahy žalovaného spochybňujúce nárok žalobcu. Žalobca nesúhlasil s právnym názorom žalovaného, že by zo strany poškodeného malo dôjsť k porušeniu všeobecnej prevenčnej povinnosti v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka. Poškodený dobu nájmu v žiadnom prípade nepredĺžil svojím konaním alebo nedbanlivosťou a prenájmom náhradného vozidla len riešil dôsledky zapríčinené poistnou udalosťou a odstraňoval nepriaznivý stav, ktorý uňho vznikol a ktorý pritom nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia.

13. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako „CSP“) bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP.

14. Podstatou tohto sporu je dôvodnosť nároku na náhradu škody z dopravnej nehody, ktorá má spočívať v nákladoch za užívanie náhradného vozidla po dobu opravy vozidla poškodeného v autoservise, a to konkrétne v období po ukončení opravy poškodeného vozidla. Žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie za tri dni nájmu náhradného vozidla, ktoré žalovaná poisťovňa odmietla nahradiť s odôvodnením, že vozidlo poškodeného bolo opravené dňa 18.12.2023 a trvanie nájmu náhradného vozidla od opravy do vyzdvihnutia vozidla dňa 21.12.2023 nebolo preto dôvodné. Z hľadiska podstaty tohto sporu nie je významné, či je náhrada škody uplatňovaná voči prevádzkovateľovi, alebo voči poisťovni titulom povinného zmluvného poistenia, a ani to, či nárok na náhradu škody uplatňuje poškodený, alebo jeho právny nástupca. Pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku je podstatné, či je pri ňom daná zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla v zmysle ust. § 427 Občianskeho zákonníka.

15. Zodpovednosť za škodu je principiálne daná vtedy, ak sú naplnené predpoklady takejto zodpovednosti. Vo všeobecnosti nimi sú: 1. protiprávne konanie, 2. vznik škody a 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody. Pri objektívnej zodpovednosti, akou je aj zodpovednosť prevádzkovateľa motorového vozidla v zmysle ust. § 427 OZ nie je predpokladom zodpovednosti za škodu protiprávne konanie škodcu a následne príčinná súvislosť medzi týmto protiprávnym konaním a škodou. Predpokladom zodpovednosti je tu samotná osobitná povaha prevádzky motorového vozidla. Ak pri nej dôjde ku škode, je zodpovednosť prevádzkovateľa daná, ak je medzi prevádzkou motorového vozidla a škodou vzťah príčinnej súvislosti. Príčinná súvislosť je daná, ak medzi prevádzkou motorového vozidla a škodou existuje bezprostredný vzťah príčiny a následku. Pritom sa musí jednať o takú príčinu, bez ktorej by pri obvyklom priebehu udalostí škoda nevznikla a musí sa jednať o príčinu hlavnú a nielen vedľajšiu.

16. V tu posudzovanom prípade to znamená, že dôvodnosť žalobou uplatneného nároku môže byť daná iba ak by dopravná nehoda ostávala aj po ukončení opravy bezprostrednou a hlavnou príčinou toho, že poškodený ani po ukončení opravy svojho vozidla nemôže toto používať a je preto stále odkázaný na náhradné vozidlo. Je zrejmé, že pred ukončením opravy takého poškodenia vozidla, ktoré neumožňuje použitie vozidla, nemôže poškodený svoje neopravené vozidlo používať práve ako priamy a hlavný dôsledok dopravnej nehody. Pokiaľ je však už vozidlo opravené, teda opäť spôsobilé na používanie, principiálne neobstojí viac záver, že poškodený ho nemôže používať v dôsledku poškodenia pri dopravnej nehode. Preto sa odvolací súd nestotožňuje so záverom rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2024 sp. zn. 9Co/107/2023 citovaným žalobcom, ktorý aj po oprave vozidla považuje bez ďalšieho za ďalej trvajúcu príčinnú súvislosť medzi dopravnou nehodou a potrebou náhradného vozidla. V odôvodnení svojho rozhodnutia vyžaduje totiž preukázanie prerušenia tejto príčinnej súvislosti aj za situácie, že vozidlo bolo opravené. To z hľadiska logiky neobstojí a nemožno konštatovať inak, len že po oprave vozidla je toto opäť spôsobilé na používanie a príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a nemožnosťou používať vozidlo pri nehode poškodené v zásade odpadá.

17. Iný záver nevyplýva ani z rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 602/2022 zo dňa 16.02.2023, na ktorý poukazuje žalobca. Ústavný súd síce rozhodoval v otázke „totálnej“ škody na vozidle, ale ako obiter dictum aprobuje záver všeobecného súdu, že „v prípade čiastočnej škody účelnosť nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla zaniká momentom, keď došlo k ukončeniu opravy havarovaného vozidla, de facto vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie“. Z uvedeného je zrejmé, že aj ústavný súd považuje ukončenie opravy vozidla v zásade za rozhodujúci okamžik pre ďalšie trvanie nároku na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla a dopĺňa, že de facto je to vtedy, keď sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie používanie. Žalobca so záverom ústavného súdu však argumentuje tak, že izolovane poukazuje len na podmienku nadobudnutia dispozície s vozidlom po oprave. To výlučne dispozície faktickej, úplne opomínajúc otázky dispozície právnej. Z ďalšieho odôvodnenia citovaného rozhodnutia ústavného súdu je však zrejmé, že trvanie nároku na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla je v zásade limitované ukončením opravy poškodeného vozidla a iba s prihliadnutím na individuálne okolnosti prípadu možno uvažovať o dobe dlhšej. Ústavný súd považuje za relevantné a citujúc zahraničnú literatúru k danej problematike uvádza, že: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu, sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“ Je teda zrejmé, že ústavný súd nezastáva názor, že trvanie nároku na náhradu nákladov spojených s užívaním náhradného vozidla je bez ďalšieho závislé len od faktickej dispozície poškodeného s vozidlom, ako sa snaží argumentovať žalobca. Naopak ústavný súd považuje za rozhodujúcu dobu nevyhnutnej opravy, pričom s prihliadnutím na individuálne okolnosti prípadu môže táto doba trvať až po okamih výplaty náhrady za spôsobenú škodu. Príkladmo vtedy, ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie opravy.

18. Z hľadiska predpokladov zodpovednosti za škodu, konkrétne z hľadiska príčinnej súvislosti, je tak dopravná nehoda do ukončenia opravy poškodeného vozidla priama a hlavná príčina, ktorá znemožňuje poškodenému používať jeho vozidlo. Ukončením opravy vozidla dopravná nehoda ako príčina jeho nepoužiteľnosti principiálne ustupuje a pokiaľ vozidlo ostáva v servise, nevyhnutne nastupuje ďalší dôvod, pre ktorý vozidlo ostáva v servise napriek tomu, že je opravené. Iba v prípade, že aj popri tomto ďalšom dôvode zostane dopravná nehoda naďalej priamou a hlavnou príčinou zotrvania opraveného vozidla v servise, zostávajú naplnené predpoklady zodpovednosti prevádzkovateľa za škodu, teda aj za náhradu za používanie náhradného vozidla v období po oprave vozidla poškodeného.

19. Tvrdenie a preukázanie predpokladov zodpovednosti za škodu je bremenom tvrdenia a dôkazným bremenom poškodeného, teda v tomto prípade žalobcu. Preto aj prípadné ďalšie trvanie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a zotrvaním vozidla v servise aj po jeho oprave musí tvrdiť a preukázať poškodený. To napokon vyplýva aj z vyššie uvedenej citácie použitej ústavným súdom: „Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“

20. Pokiaľ teda žalobca uplatnil ako náhradu škody nárok na náhradu nákladov na požičanie vozidla aj za obdobie po ukončení opravy vozidla, mohol byť tento nárok dôvodný iba v prípade, ak by žalobca preukázal, že sú tu individuálne okolnosti prípadu, pre ktoré ostala dopravná nehoda aj po ukončení opravy priamou a hlavnou príčinou toho, že poškodený ani po oprave vozidla nemohol svoje vozidlo používať a bol preto odkázaný na náhradné vozidlo.

21. Žalobca v tomto smere tvrdí, že takou okolnosťou je čakanie na vystavenie krycieho listu zo strany poisťovne, ktorý je ako prísľub úhrady ceny opravy z PZP škodcu podmienkou vydania opraveného vozidla poškodenému. Prípadnú požiadavku na úhradu ceny opravy poškodeným žalobca odmieta a považuje ju za nesúladnú s dobrými mravmi.

22. Pre vec je významné, že zo skutkových zistení súdu prvej inštancie vyplýva, že oprava vozidla poškodeného pri nehode bola realizovaná na základe právneho vzťahu autoservisu a poškodeného. Je to teda nepochybné poškodený, ktorému z tohto právneho vzťahu vzniká povinnosť uhradiť cenu opravy.

Pokiaľ aj prax vytvorila mechanizmus financovania opravy, ktorým poškodenému túto pozíciu uľahčuje, neznamená to bez ďalšieho, že to nie je poškodený, kto má ako objednávateľ opravy vozidla povinnosť zaplatiť cenu opravy.

23. Pokiaľ žalobca tvrdí, že túto povinnosť má voči autoservisu poisťovňa na základe zmluvného vzťahu, z obsahu spisu nevyplýva, že by na preukázanie tohto tvrdenia predložil akýkoľvek dôkaz.

24. Ako bolo uvedené, za nemožnosť používať vozidlo po jeho oprave môže zodpovedať škodca z dopravnej nehody, teda prevádzkovateľ vozidla v zmysle ust. § 427 OZ len v prípade, ak sú aj po oprave naďalej naplnené predpoklady zodpovednosti za škodu, okrem iného aj príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a nemožnosťou užívať už opravené vozidlo. Vychádzajúc z vyššie citovaného rozhodnutia Ústavného súdu SR prichádza táto situácia do úvahy, ak existujú také individuálne okolnosti, pre ktoré je opodstatnené zotrvanie vozidla v servise aj po ukončení jeho opravy. Je tiež zrejmé, že samotné neuhradenie opravy poškodeným takouto okolnosťou bez ďalšieho nie je, keďže to prichádza do úvahy ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie opravy. Žalobca v konaní netvrdil a nepreukázal takúto individuálnu okolnosť, a ani žiadnu inú, z ktorej by v zmysle vyššie uvedeného bolo možné dovodiť, že aj po oprave poškodeného vozidla naďalej existovala príčinná súvislosť medzi dopravnou nehodou a nepoužívaním vozidla poškodeným. Bez jej existencie nie je po oprave vozidla daná zodpovednosť prevádzkovateľa vozidla za škodu podľa ust. § 427 OZ a žaloba o náhradu nákladov za požičanie náhradného vozidla za obdobie po vykonaní opravy vozidla poškodeného nie je preto dôvodná.

25. Vzhľadom na uvedené bolo dôvodné odvolanie žalovaného namietajúce nedostatok príčinnej súvislosti ako predpokladu zodpovednosti za škodu uplatnenú žalobou. Súčasne z dôvodov vyššie uvedených neobstojí žalobcom tvrdené čakanie na vydanie krycieho listu poisťovňou, resp. čakanie na úhradu opravy zo strany poisťovne samo o sebe ako dôvod zachovania príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a potrebou používať náhradné vozidlo aj po oprave vozidla poškodeného. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

26. Súčasne so zmenou rozhodnutia rozhodol odvolací súd o trovách konania (prvoinštančného i odvolacieho - § 396 ods. 2 CSP) a v konaní úspešnému žalovanému priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).